

добры манеры за женитѣ; както знаешъ той е настойникъ на Иона.

— Заведи ма при нея.

— Тя не е добръ; тя сега не е въ себе си отъ гнѣвъ и негодованіе, а пакъ и азъ немамъ позволеніе да правѣмъ нѣщо отъ своѣж волѣж; и когато Арбакъ наложи на мене пазяньето на тѣзи стаи а) рече ми явне «единъ урокъ трѣба да ти дамъ веднажъ за вынѣгы до когато си у мене на служба, не трѣба нито да гледашъ, нито да чувашъ нито да мыслишъ, една твоя способность искамъ послушаніето.»

— Че какво зло има ако видѣж Иона!

— И туй азъ незнамъ да ти кажѣмъ, но ако искашъ другарь, ето азъ, моя мила, съмъ даже готовъ, защото живѣмъ пустиняшкый животъ ограниченъ въ стаята си; и поже е думата за туй ты си тессалійка, ты може да познавашъ нѣкоя игра за развлечения, твойтѣ съотечественицы сж въ туй прочуты, може да умѣешъ да гледашъ за щастіе или каквато друга весела и пріятна игра познавашъ.

— Мълчи, робе, немамъ расположеніе да отговарямъ на глупоститѣ ти, но ако познавашъ нѣщо за сегашното положеніе на Главка, кажи го, ще та слушамъ съ благодареніе.

— Знамъ че Арбакъ отиде да посредствува на сждбата му. Ще пострадае аѳинянинътъ!

— Защо?

— Защото уби жреца Апкида.

— А! извика Недія като си тури рѣцѣтъ на челото. Чухъ нѣщо за туй, но не точно; но кой ще посмѣе и единъ косъмъ отъ главата му да земе?

— Левѣтъ, вѣрвамъ.

— Махни са! каквы лоши прокобяваніе излѣзватъ изъ устата ти!

— Казахъ и казвамъ че ако той са докаже повпненъ левѣтъ ще бѣде неговъ наказатель, освѣвъ ако бѣде тигрътъ.

Недія подскочи като че остра стрѣла прониза сърцето ѝ и отчаянно извика; тя колѣнничъ предъ роба, заговори му тѣй жално щото и неговата твърда душа са смилѣ.

— О, речи ми че са шегувашъ, че не е истинно туй което ти каза! говори! говори!

а) Въ кжщята на богатитѣ сѣкій редъ стаи имаше особенъ надзиратель слуга.